

#KLJUČ PROMJENA U OBRAZOVANJU MORAJU BITI UČITELJI, RODITELJI I DJECA#

Političari ne mogu provesti reformu obrazovanja koja je neophodna u Hrvatskoj jer su oni sami sa sobom u sukobu, u sukobu su s onim što žele i s ideologijama, a ključ promjena u obrazovanju moraju biti učitelji, roditelji i djeca, tvrdi prof. dr. sc. Ivan Đikić s Medicinskoga fakulteta Sveučilišta Goethe u Frankfurtu.

Taj istaknuti znanstvenik održao je u petak navečer u prepunoj dvorani Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu predavanje pod nazivom "Kvalitetnim obrazovanjem do uspješnoga društva" koje su organizirali Odsjek za pedagogiju Filozofskoga fakulteta zagrebačkoga Sveučilišta i Hrvatsko pedagoško društvo.

Đikić: Važno je javno govoriti o problemima obrazovanja

Profesor Đikić sudjeluje u radu 5. konferencije u organizaciji Hrvatskoga društva za istraživanje raka (HDRI) o temi "Primjena znanosti u medicini: ciljevi i terapije" koja se održava u Zagrebu od 8. do 10. studenoga, a okupila je više od stotinu vodećih stručnjaka iz različitih područja u istraživanju raka s naglaskom na borbi protiv raka.

Istodobno, uvijek spremno govori i o problemima koji se odnose na hrvatski obrazovni sustav, posebice onaj visokoškolski jer mu je, istaknuo je, na srcu Sveučilište u Zagrebu na kojemu je i on diplomirao. Ali, ocijenio je, vodstvo toga sveučilišta je sve zatvorenije, a Sveučilište na očigled propada i zato mora reagirati jer smatra da je važno javno govoriti o problemima, a i okupljenima je poručio da i oni moraju reagirati, za što je dobio i veliki pljesak.

Pri tome, smatra, temelj za istup o stanju u visokom obrazovanju su uvijek statistički podatci koji su konkretni i koji govore kako je Hrvatska od 2013. do 2018. "stabilno" na dnu Europe u rezultatima u visokom obrazovanju usprkos povećanim novčanim ulaganjima.

Kada je pak riječ o zagrebačkome Sveučilištu, rekao je da se mijenjaju zastarjeli studijski programi, ali sporije nego na drugim sveučilištima, "pa smo tako opet na dnu". Isto tako, dodao je Đikić, nije istina da se Hrvatska ne mijenja, ali istodobno Bugarska se mijenja brže i bugarski studenti trenutačno imaju veće šanse u Njemačkoj nego hrvatski studenti. Smatra da su kronični problem u Hrvatskoj i niska ulaganja u karijere uspješnih znanstvenika i profesora, da je kvaliteta općenito na dnu bilo kojega kriterija iako, dodao je, naravno uvijek ima izuzetaka.

Ponovio je kako je zato važno javno govoriti bez obzira na to hoće li vas kritizirati i reći da ste 'lijevo' ili 'desno'. Siguran je da je njemu daleko lakše javno govoriti jer je neovisan i zato se divi onima koji govore u Hrvatskoj - pojedincima koji nisu samo gledatelji već i sudionici procesa, a zbog njihova govora ugrožena su im radna mjesta i obitelji.

Finska kao društvo suradnje, u Hrvatskoj kompetitivnost od predškolskog obrazovanja

Đikić je spomenuo primjer Finske koji ga je, rekao je, uvijek fascinirao. **U Finskoj je BDP po stanovniku 50.000 američkih dolara, a u Hrvatskoj 12.000 američkih dolara. Finsko društvo od 60-ih godina prošloga stoljeća kontinuirano povećava svoju populaciju, u Finskoj ljudi ostaju jer je životni standard dobar, pa je Finska po zadovoljstvu**

stanovništva zemlja broj 1 za život.

Ono što je izrazito važno je da je Finska zadržala svoju populaciju i ostvarila društveni napredak, a samo u u razdoblju od 1990. do 2016. broj stanovnika je povećan s pet milijuna na pet i pol milijuna. U isto vrijeme, Hrvatska je pak izgubila pola milijuna stanovnika i zato je sve slabija i slabija. **Za Đikića je demografska kriza u Hrvatskoj ne samo najznačajniji i najdugoročniji društveni, ekonomski i državni, nego i osobni problem svih nas koji živimo u Hrvatskoj.** Jer, zapitao se, što će biti od Hrvatske 2050. kada će u njoj živjeti možda tri i pol milijuna ljudi, od kojih 40 posto u mirovini, a takva zemlja nema nikakvu perspektivu osim da postane usputna zemlja nekome koji će ovdje doći na kratko.

Đikić je poručio da o tome moramo sada razmišljati dok još imamo šansu "promijeniti kurs" i ako se probudimo i shvatimo zašto je to jako važno.

Smatra kako je odgovor na pitanje **kako je Finska, koja je prije 50 godina bila siromašna zemlja, i u kojoj su klimatski uvjeti daleko lošiji nego u Hrvatskoj**, postala društvo zadovoljnih ljudi, taj što je Finska u posljednjih 30 godina učinila sve da kroz obrazovni sustav stvore takvo društvo. Kao najvažniji razlog istaknuo je da je Finska prije svega društvo suradnje, a ne zemlja u kojoj moje dijete mora imati 5,0, a vaše dijete zato 5,01 da bismo bili zadovoljni.

Vjeruje kako je najveći problem hrvatskog obrazovanja upravo ta kompetitivnost od predškolskog obrazovanja i prvog razreda osnovne škole, te da je to potpuno poremećena logika, dok u društvu suradnje kao što je finsko djeca kada krenu u vrtić i školu pomažu jedni drugima kako bi svladati ono što sami ne bi mogli.

Ključ promjena u Finskoj su učitelji koji su dobro plaćeni, cijenjeni u društvu u kojemu imaju status, imaju najbolje pedagoške uvjete kako bi znanje prenijeli na mlade, a i roditelji ih poštuju. Također, baza za sve promjene u obrazovanju su stručni podatci, dok politika tu nema pristupa.

Kada bi, zaključio je Đikić, u Hrvatskoj na reformi obrazovanja zajedno radili djeca, roditelji i profesori ona bi bila riješena za deset godina, a Hrvatska bi bila na dobrom putu prema finskim standardima.

(Hina)

Ivan Đikić: Reformu obrazovanja ne mogu provesti političari

Kategorija: VIJESTIAžurirano: Subota, 10 Studeni 2018 07:56

Objavljeno: Subota, 10 Studeni 2018 07:56

